

Det forudsættes, at der i samarbejde med Justitsministeriet udarbejdes en standardvejledning til støtte for information om de civile virkninger.

Kapitel 7

Forbud mod forskning og forsøg

Til § 23

Lovforslagets § 23 indeholder såvel en bestemmelse om, at det er tilladt at forske på kønsceller og befrugtede menneskelige æg med henblik på at forbedre IVF-behandling og lignende teknikker, som en bestemmelse om, at det tillades, at der forskes med henblik på at forbedre præimplantationsdiagnostikken.

Det indebærer, at forskningsfeltet udvides til også at gælde forskning i teknikker, der kan forbedre præimplantationsdiagnostikken.

Baggrunden herfor er, at befrugtningsteknikken først og fremmest anvendes til afhjælpning af ufrivillig barnløshed, men også kan anvendes til præimplantationsdiagnostik – det vil sige at forebygge en alvorlig arvelig sygdom eller en væsentlig kromosomabnormitet hos fostret.

Forslaget vil medføre, at forskningsprojekter med andre formål end forbedring af befrugtningsteknikken med henblik på at fremkalde en graviditet og forskningsprojekter med henblik på at forbedre præimplantationsdiagnostik, fortsat ikke er tilladt.

Udvidelsen i forskningsadgangen i bestemmelsen betyder ikke nogen ændring i det faktum, at det videnskabetiske komitéssystem stadig skal foretage en videnskabetisk vurdering af alle forskningsprojekter, før projekterne kan godkendes.

Til § 24

I § 24 opretholdes reglen fra lov om et videnskabetisk komitéssystem § 14, stk. 3, om en fast tidsfrist for, hvor længe befrugtede menneskelige æg må holdes i live uden for en kvindes livmoder. Den tilladte forskning forudsætter en befrugtning uden for kvindens livmoder og rejser dermed et behov for at fastlægge, hvor længe det befrugtede æg må holdes i live i den tilstand. I denne forbindelse foreslås grænsen på de 14 dage regnet fra befrugtningen opretholdt. Denne regel har opnået en vis international accept. I de 14 dage skal ikke medregnes den tid, hvori de befrugtede æg befinder sig i en nedfrosen tilstand.

Til § 25

Bestemmelsen i § 25 svarer til bestemmelsen i komitélovens § 14, stk. 4. Bestemmelsen fastslår, at

befrugtede menneskelige æg, der har været gjort til genstand for forskning, ikke må opsættes i en kvindes livmoder, medmindre det kan ske uden risiko for videregivelse af arvelige sygdomme, defekter, misdannelser eller lignende, som er forårsaget af forsøget.

Til § 26

Bestemmelserne i § 26 svarer til § 15 i lov om et videnskabetisk komitéssystem. Bestemmelserne stammer oprindeligt fra lov om oprettelse af et etisk råd og regulering af visse biomedicinske forsøg, § 11.

I § 26, nr. 1, forbydes forsøg på kloning af menneskelige individer, det vil sige forsøg, med det formål systematisk at fremstille ensartede kopier af et og samme individ. I streng forstand omfatter dette alene tilfælde, hvor celler fra et allerede levende individ søges bragt til at genoptage produktionen af væv i et befrugtet æg, men bestemmelsen dækker også andre typer af forsøg på kloning på individniveau, for eksempel indføring af det delte æg i flere livmødre.

Bestemmelsen retter sig alene mod formålet at skabe et menneskeligt individ. Kloning af celler, der er en ganske sædvanlig biologisk teknik, berøres som metode ikke af bestemmelsen.

I § 26, nr. 2, forbydes forsøg, der stiler mod at fremstille individer, som har en arvemasse, der er en kombination af arvemasser fra flere forskellige befrugtede æg.

I § 26, nr. 3, forbydes forsøg, der har til formål at fremstille levende menneskelige hybrider, det vil sige individer, hvis arvemasse, foruden menneskelige arveanlæg, indeholder arveanlæg fra andre arter.

I § 26, nr. 4, forbydes forsøg, med det formål at muliggøre individudvikling i artsfremmed livmoder.

Kapitel 8

Straffebestemmelser

Til § 27

Med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning fastsætter § 27, at overtrædelse af lovens bestemmelser straffes med bøde eller hæfte. Dette strafniveau svarer til f.eks. det, der er fastsat i komitéloven for iværksættelse af projekter i strid med denne lov.

Forbudsbestemmelserne er primært rettet mod den læge og eventuelt andet medhjælpende personale, der udfører kunstig befrugtning i strid med lovens bestemmelser. Det er, jævnfør § 27, stk. 2, ikke rimeligt at straffe de personer, der er donorer eller modtager behandling, da de ikke selv udfører de pågældende behandlinger m.v., og heller ikke kan